

Άρειος Πάγος 324/1980, Τμ. Γ'(*)

Πηγή: Ε.Ε.Δ. 39/80 σελ. 542

Περίληψη: Ν. 551/1915. - Εφαρμόζεται και επί ναυτικών. - Παραγραφή. - Εικοσαετής και όχι τριετής, εάν ο εργοδότης δεν προβεί στην κατά τον νόμο έγγραφη και ένορκη βεβαίωση περί του ατυχήματος και των λοιπών στοιχείων ενώπιον του Ειρηνοδίκου. - Το ίδιο ισχύει και όταν δεν ήταν δυνατή αυτή η βεβαίωση επειδή το ατύχημα συνέβη στο εξωτερικό.

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο αντιπρόεδρος κ. ΠΑΝ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ

Εισηγητής ο αρεοπαγίτης κ. ΙΩ. ΓΡΙΒΑΣ

Δικηγόροι οι κ.κ. Αλέξ. Μπακράτσης, Ιω. Γιανναράκος

Εκ του συνδυασμού των διατάξεων των άρθρων 1, 10, 12 και 17 του διά του β. δ/τος της 24.7.1920 κωδικοποιηθέντος ν. 551/1915 ως μεταγενεστέρως ετροποποιήθη, διατηρηθέντος εν ισχύϊ διά του άρθρ. 38 Εισαγωγικού Νόμου Αστικού Κώδικος, και εφαρμοζομένου επί των ναυτικών κατά τα άρθρα 1 εδ. β' και 66 του περί Κ.Ι.Ν.Δ. ν. 3816/1958, σαφώς προκύπτει, ότι διά του ως άνω άρθρ. 17 καθιερουμένη βραχυπρόθεσμος τριετής παραγραφή των κατά τας άνω διατάξεις αξιώσεων χωρεί υπό την προϋπόθεσιν της συμμορφώσεως του εργοδότη προς τας διατάξεις του άρθρ. 10 του αυτού ως άνω β. δ/τος, της εγγράφου και ενόρκου δηλονότι υπ' αυτού ενώπιον του αρμοδίου Ειρηνοδίκου βεβαιώσεως περί του ατυχήματος και των λοιπών εν αυτώ στοιχείων και ότι, εν μη εκπληρώσει υπ' αυτού των εις το άρθρον τούτο οριζομένων και εις ην έτι περίπτωσιν η εκπλήρωσις δεν ήτο δυνατή ως εκ του τόπου (εν τω εξωτερικώ) επελεύσεως του ατυχήματος, δεν ισχύει η τριετής, αλλ' η κατά το κοινόν δίκαιον 20ετής παραγραφή των εντεύθεν αξιώσεων. Όθεν, η προβαλλομένη υπό του εφεσιβλήτου ένστασις περί παραγραφής της ενδίκου αγωγής, λόγω παρελεύσεως τριετίας από του εν αυτή ατυχήματος μέχρι της εγέρσεως της αγωγής, είναι απορριπτέα ως αβάσιμος, αφού εν προκειμένω, δεν ισχύει η βραχυπρόθεσμος τριετής παραγραφή, αλλά η κατά το κοινόν δίκαιον τοιαύτη, εφ' όσον συνομολογείται υπό του εφεσιβλήτου, ότι δεν ετηρήθησαν εν προκειμένω αι ρηθείσαι προϋποθέσεις του άρθρ. 10 του ως άνω β. διατάγματος(**).

(*) Μετά την 1242/1978, Τμ. Β', ΕΕΔ 38, 447.

(**) (Εξαφανίζει την αριθ. 2413/1973 απόφ. του Μον. Πρωτ. Αθηνών).

Άρειος Πάγος 821/82